

Kultur

Anne Middelboe Christensen

ABONNEMENT LÆSETID 4 MIN.

Hemmeligheden om containeren

Aarhus Teater åbner Aarhus Havn med busforestillingen 'Fragt', som fortæller historierne om containernes indre: kvalmende mængder svinekød og laks, der sendes til Kina for at blive fileteret – og sendt retur. Og om flygtningene, der i desperation lader sig forvandle til fragt

I en lukket silo koger en dansegruppe fra Burkino Faso sheanødder og danser stammedans med glinsende kroppe og sære strengeinstrumenter. 'Fragt' er et møde med den globaliserede verden i al sin absurditet.

📷 Anna Marín Schram

🕒 25. august 2017

💬 Kommentarer (0)

Containerne lyser på afstand. Røde, gule, blå. De ligner små legeklokker i uendelige rækker, sådan som de står opstillet ude på Aarhus Havn. Selv om vi kører med bus fra Bispetorvet foran Aarhus Teater, varer det længe, før vores hjælpsomme skuespillerguiden beder os om at stige ud ved 'Gate West'.

Herfra bliver vi fragtet videre i åbne 'studenterbusser'. Vi kører og kører. Regnhimlen truer. Og vi sidder under vores sikkerhedshjelm og mærker instinktivt, at vi bliver indviet i en hemmelighed: hemmeligheden om containeren.

Fragt handler tydeligvis om globalisering. En højtalerstemme i bussen betror os i alverdens betragtninger om handel og containerskibe. »Jeg har aldrig tænkt på ...«, siger den nuancerede stemmen som monoton indledning, og så fremsiger den ellers alverdens betragtninger over, hvordan verdenshandlens sejlene logistik egentlig er struktureret. Og hvordan rige lande opsluger fattige landes ressourcer.

Vi bliver gennet ind i en nyrig havnebygning. Her ser vi en video om kvinder i Burkino Faso og deres arbejde med at samle sheanødder ude i bushen. »*Women's gold*« kaldes de brune sheanødder, der bruges til cremer og til chokolade.

Videofotografen får os til at føle os som koloniherrer, der tvinger de fedtholdige nødder væk fra de hårdtknoklende afrikanske kvinder, som monstervæder med en baby på armen. Samtidig ser vi groteske optagelser af danske sofapensionister, der sutter på chokolade over musselmaledede kaffekopper.

Er det dokuteater, dette her? Måske. Men det er i hvert fald også fiktion og iscenesatte facts. Forfatteren Peter-Clement Woetmann har fået frie hænder til en global bekymringsdokumentar, der nægtelig stritter i lige så mange retninger, som containerne sendes hen.

Iscenesætteren Anne Zacho Søgaard har derfor kloget nok valgt at præsentere teksten som et uforudsigeligt erobringseventyr, og scenografen Siggí Óli Pálmason har diskret efterladt sig tegn hist og her – en rampe til et råbekor og en bacongris i dinglekrog. Takket være dette kunstneriske princip tager intet fokus fra det egentlige fascinationspunkt: containerhavnen.

Kirketårnets tryghed

Der er intet rigtigt liv på Aarhus Havn. Ingen knejper, ingen havneludere. Kun aflæsningspladser og flisbjerge bryder containerrækkerne og kajkantens majestætiske *ship-to-shore*-kraner. Selv da vi kommer ombord på den hæderkronede bugserbåd Jakob og sejler ud i havnen, virker vandet helt øde.

Boligblokkene omkring 'Isbjerget' ude i Aarhus' nye trendghetto ser døde ud på afstand – og mindst lige så tætpackede som containerne. Det mest beroligende er faktisk, at man hele tiden kan have det spidse tårn på Aarhus Domkirke som pejlemærke. Trygt og godt.

Da solen står lavest, sker det smukkeste: To containertrucks – de såkaldte *straddle carriers* – kommer til syne med deres høje 'ben' på hjul. De kører ind mellem nogle containerrækker, og så begynder de pludselig at løfte en container hver, fuldkommen synkront. De løfter, de kører, de cirkler, de sætter ned... Man mærker truckførernes tekniske overlegenhed. De speeder op med deres tunge gods, så enhver kan forudse, at det vil gå galt, men alligevel formår de brat at bremse – bare en håndsbredde fra hinanden.

Vi sidder i den åbne vogn i vores neonlysende sikkerhedsveste og bliver grebet af denne stolthed over at overvinde det umulige. Vi forstår pludselig containerhavnens psykologi: at flytte det uløftelige.

De 5 artikler I har brugt mest tid på

En artikel pr. redaktion - sendt til jer hver søndag

TILMELD

Herfra afsløres det uundgæelige: historierne om containernes indre. Først om containere fyldt med kvalmende mængder svinekød og med laks, der sendes til Kina for at blive fileteret – og sendt retur. Så om containere med legetøj og havemøbler og Ferrari'er – og måske med silkelagner... Og om hvordan et par Nike-sko kan sendes fra Kina til Danmark i en container for sølle syv kroner.

Den egentlige historie er dog beretningen om flygtninge, der i desperation lader sig forvandle til containerfragt. Vi lytter til tragedier om mennesker i containere på skibe – frysende, sultende, tørstende og i panik. I hvert fald så længe, der er ilt nok. Og vi stirrer på havnens tallose containere, der er stablet oven på hinanden i fem containers højde, og vi gruer for at få sandheden at vide. For er vi lige nu kørt forbi en container med mennesker?

Dans i siloen

'Fragt' er en storladet og nysgerrig forestilling. En opbyggelig debatforestilling, der virker som en oprigtig invitation fra Aarhus Teater til både udefrakommende gæster og Aarhus-borgere. Dermed bliver den en flot tvvstartåbning af scenekunstprogrammet for Aarhus Festuge 2017. Den viser de store ambitioner og den globale selvforståelse, der virker som en ny selvfølge for Aarhus. Kulturbystatus eller ej.

Da vi bliver ledt ind i en lukket silo, og en dansegruppe fra Burkino Faso koger sheanødder og danser stammedans med glinsende kroppe og sære strengeinstrumenter, møder vi i hvert fald den globaliserede verden i al sin absurditet. Og da vi til sidst bliver gennet ud på en kaj, og bugserbåden Jakob dukker op igen med den smukkeste musikertrio ombord, får skønheden lov til at afslutte aftenen. Alle bliver helt stille.

Tre fremragende musikere fra Ensemble Midtvest står på dækket og spiller på tværføjte og valdhorn og cello, så ingen containere næppe har hørt noget lignende. For komponisten Andreas Bennetzen har ramt nogle toner, der rummer samme særlige spændvidde som resten af forestillingen: fra romantisk udlængsel og forfinet æstetik til lyden af mainstreampop og rå metal.

Som en havneluder i silkelagner.

'Fragt'. Aarhus Teater. Iscenesættelse: Anne Zacho Søgaard. Tekster: Peter-Clement Woetmann og de medvirkende. Scenografi: Siggí Óli Pálmason. Koreografi: Pipaluk Supernova. Lys: Theis Vermuth. Musik: Andreas Bennetzen. Musikere: Charlotte Norholt, Niel Page og Jonathan Slaato. Skuespillerguider: Kjartan Hansen, Gry Guldager og Matias Hedegaard Andersen. Containerstemme: Nanna Bøttcher. Film: Troels Engelbrecht. Opsamling: Bus på Bispetorvet. Varighed: 3 ½ time. Spilles til 27. august 2017.

Anne Middelboe Christensen

[✉ Email](#)

Få Anne Middelboe Christensens artikler på mail

Tilmeld

[✉ Bliv opdateret med nyt om disse emner](#)